

Przeworsk średniowieczny pełnił funkcje obronne. Miasto wiele razy atakowane było przez Turków, Włochów, później Szwedów i przez wojska księcia Siedmiogrodu - Rakoczego. Dlatego też konieczne było otoczenie miasta murami obronnymi, których budowę rozpoczęto w 1512 r. W 1527 roku, król Zygmunt wydał przywilej, który jednocześnie potwierdzał obwarowanie Przeworska. Był on następującej treści: *"przychylając się do prośby Jana hrabiego z Tarnowa kasztelana Wojnickiego, mając oraz wzgląd: iż mieszczanie nie tylko dla własnego bezpieczeństwa, ale nadto i dla okolicznych poddanych naszych, którzy podczas trwogi zwykli szukać schronienia w Przeworsku, toż miasto dostatecznie wokoło obwarowali, na utrzymanie zaś tych środków obrony w należyтым stanie znaczne łożą nakłady; zawdzięczamy niniejszym ich dobre chęci, a nadto odpuszczamy im 10 grzywien rocznie, z ogólnej sumy 40 grzywien opłacanego przez nich podatku "schoss" zwanego* ".

Do miasta prowadziły 3 bramy, a mury posiadały łącznie 5 baszt. W poważnym stopniu mury zniszczyli Austriacy w czasie rozbiorów, część rozebrali Niemcy podczas II wojny światowej. Do dzisiaj ocalały tylko nieliczne fragmentaryczne elementy rozsiane na terenie Przeworska. Najlepiej zachowane są fragmenty okalające Bazylikę pw. Św. Ducha. Ich wysokość sięga blisko 5 metrów, a najstarsza część murów znajduje się przy klasztorze OO. Bernardynów. Zachowane do dziś fragmenty murów obronnych, są niezbitym dowodem na pokreślenie istniejącego i sprawnie działającego systemu obronnego miasta.

